

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد حیدر اختر

۱۶ اگست ۲۰۲۲

محمد حیدر اختر

حضور طالبان نکتائی پوش در المان

هموطنان گرامی ما به خوبی می دانند که درست یک سال قبل از امروز گروه تروریستی و مزدور به نام طالبان، به اثر معاملات و ساخت و بافت های به اصطلاح زعمای قبلی کشور با ایالات متحده امریکا به صورت برق آسا در افغانستان بار دیگر به قدرت رسیدند.

تا جایی که دیده می شود طالبان در طول یک سالی که گذشت، هیچ گونه پلانی برای بهبود اداره افغانستان بدون کمک های خارجی نداشته و ندارند. زیرا از همان روز های نخست از به کار گرفتن وحشت و دهشت انفجار و انتحار برای کسب پیروزی نظامی شان سعی و تلاش نموده بودند.

معلوم است که گروه طالبان در مدارس دینی دیوبندی آموزش دیده اند و از مسایل اداره و حکومت داری هیچ گونه اطلاعی ندارند و یابهنتر گفته شود افراد مسلکی در بین شان وجود ندارد.

یکی از بزرگترین مشکلاتی که طالبان با آن مواجه بوده و هستند، فروپاشی و از بین رفتن کامل نظام اداری در افغانستان است. زیرا در آخرین روز های خروج نیروهای امریکائی زمینه فرار بیشتر از یک میلیون از هموطنان ما که همه شان افراد کلیدی در دوایر و مؤسسات کشور بودند مهیا گردید که بیشتر آن ها با کشورهای خارجی در زمینه های اقتصادی و اداری این کشور وابسته به کمک بین المللی کار می کردند.

زمانی که طالبان به قدرت رسیدند، وضعیت امنیتی بهتر شد، زیرا قبلاً تمام عملیات انفجار و انتحار قتل و قتل مردم بی گناه توسط گروه انتحاری طالبان انجام داده می شد و از طریق رسانه ها خود مسئولیت انفجار و انتحار شان را به دوش می گرفتند. زمانی که خود به قدرت رسیدند واضح است که ترور های شان به شکل کشتن بیگناهان و یا نسل کشی دوام یافت ولی باز هم از تأمین امنیت سخن می رانند. از جانب دیگر با تحویل قدرت به رژیم طالبان، زمینه سرازیر شدن گروه های تروریستی دیگری در خاک افغانستان مساعد شد. به گونه مثال حملات شدید توسط تروریست های داعش در حال

افزایش است. آن ها به خصوص اقلیت شیعه مذهب و جنگجویان طالبان را هدف قرار می دهند. گرچه هیچ فرقی بین گروه طالبان و داعشیان دیده نمی شود.

برای مردم رنج دیده افغانستان، که به غذا، سرپناه و کار و هم چنان برای جوانان ما درس و تعلیم از اولویت های اساسی هستند، این بی کفایتی طالبان غم سر غم گذاشته است. از همه مهمتر این زنان هستند که بار پیامدهای سیاست های سرکوب کننده اجتماعی طالبان را به دوش می کشند.

به طور مثال حکم اجباری حجاب برای زنان و یا این که فقط با محرم مرد از خانه بیرون شده می توانند و یا این که زنان می توانند صرف با محرم شرعی شان به سفر های طولانی بروند همچنان زنان اجازه کار در دفاتر را ندارند از حق تحصیل در مکاتب و دانشگاه محروم ساخته اند، نصف نفوس وطن را در ماتم نشانده است.

از جانب دیگر سخن گویان طالبان از طریق رسانه اظهار می دارند که ما امنیت خانم و دختر خانم ها را می گیریم در صورتی که قبلاً خود یکی از بزرگترین تهدید امنیتی برای زنان و دختران در افغانستان بودند.

با یاد داشت مختصری از کارنامه های طالبان در افغانستان بسنده کرده بیائیم سر اصل مطلب و آن این که:

در اخیر هفته من و همسر در منزل یکی از دوستان نزدیکم دعوت شده بودیم هر دو به ساعت معین وارد سالون شدیم بعد از ساعتی میزبان زنگ غذا را به صدا آورد و ما هم به قدر معین غذا گرفته نشستیم و غذای لذیذی را که تهیه شده بود صرف کردیم. در دور میزی که نشسته بودیم، شش نفر دیگر از مهمانان نیز قرار داشتند. بعد از صرف غذا مانند همیشه بحث سیاسی و به خصوص مشکلاتی را که امروز گروه تروریستی طالبان در افغانستان به وجود آورده، صورت گرفت. یکی از مهمانان که قبلاً در مربوطات وزارت صحت عامه ایفای وظیفه می کرد و در این اواخر با خانواده به کشور المان پناهنده شده است، روی وحشت و دهشت و جنایت طالبان صحبت را آغاز کرد و به خصوص خانم آن شخص روی جنایت و خیانت و رشوت ستانی طالبان مکث کرده و چشم دید خود را بیان نمود. دفعه اول دو نفر که در جوار من نشسته بودند، به دفاع از رژیم طالبی در افغانستان برآمدند. برای من خیلی ها جالب بود زیرا این دو نفر با هم (یازنه و خسر بره) می شدند. یازنه که شخص تحصیل یافته بوده و دوکتورایش را از اتحاد جماهیر شوروی وقت گرفته و قبلاً عضویت حزب دموکراتیک خلق افغانستان را داشت و خسر بره یکی از فعالان ریاست امنیت ملی یعنی (خاد) تشریف داشت چنان به نفع طالبان تبلیغ را شروع کردند که گوئی خود ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان در عقب کمره تلویزیون قرار گرفته است.

در یک موردی که ایشان بسیار با صراحت سخن می گفتند این بود که گروه طالبان هیچ گونه قتل و قتال و انفجار و انتحار را انجام نداده اند؟! بلکه تمام انفجار و انتحار توسط شورای نظر صورت می گرفت.

من چون به هیچ یک از احزاب، سازمانها، گروه ها و تنظیم ها وابسته نیستم، نمی خواهم مدافع شورای نظر باشم، ولی آن چه که در زمان رژیم جمهوری "مغز متفکر" در افغانستان اتفاق می افتاد و عملیات انفجار و انتحار و بم گذاری صورت می گرفت و تعدادی از هموطنان ما به شهادت می رسیدند، خود سخنگویان طالبان از طریق رسانه ها مسئولیت همان حملات را به دوش می گرفتند. اگر حملات را گروه شورای نظر انجام می داد پش چرا طالبان مسئولیت را می پذیرفتند.

من در مقابل سکوت اختیار کردم تا یکی از دوستان اظهار داشت که خودت چیزی نمی گوئی گفتن من خود را در آن سطح پائین قرار نمی دهم که از یک گروه وحشی تروریستی دفاع نمایم.

با این جمله بحث سیاسی به هم خورد و هر کدام با پیاله های چای خود از هم فاصله گرفتند.

پس به این نتیجه می‌رسیم که اکنون مسایل سیاسی و عقیده‌تی وابستگی به احزاب چپ و راست در بین هموطنان ماحتی در خارج از کشور از بین رفته، صرف به مسایل قومی و زبانی چسبیده ایم و بس. باوجودی که به چشم سر جنایت، ترور، قتل عام، ظلم و ستم بالای خانم‌ها را می‌بینیم باز هم از همان جنایت کار تروریست زن ستیز و فرهنگ ستیز به دفاع می‌برائیم.

پس از آن مشاجره طالبان نکتائی دار، دوچیز دیگر هم در نظرم آمد: یکی نبودن گروهی به نام شورای نظار که قبلاً وجود داشت. مگر طرفداران پشت پرده طالبان هر کسی را که به این گروه جنایتکار اعتراض و انتقاد کند، تاپه "شورای نظار" می‌زنند. دیگر تأسف به حال تحصیل و تعلیم کسانی که درس در مدارس دیوبندی پاکستان خوانده، در شوروی و یا سایر کشورهای غربی درس خوانده، پنج بنای مسلمانی را بلد نیست، سروکار با موسیقی و مشروب دارد، اما یگان دفعه بی وضو در مسجد در صف نماز ایستاده می‌شود و در دفاع از گروه ضد انسانیت، ضد خواهر و مادر، رگ‌های گردنش ده برابر تمام خاندان حقانی می‌شود. آیا در خارج المان، شما هم طالبان نکتائی دار دارید؟
توبه از دست طالبان سرلج، ریش کل نکتائی دار ویسکی باز!